

Upozorňujeme, že výchozí [pl](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Swipe to change

[polština](#)

Dědická řízení

Polsko

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Podle polského práva lze pořízení o majetku pro případ smrti vyhotovit pouze formou závěti. Společná závěť je však nepřipustná. Jsou přijímány následující formy závěti:

holografická závěť, která je celá sepsána, datována a podepsána zůstavitelem;

notářská závěť pořízená notářem ve formě notářského zápisu;

závěť pořízená ústně za přítomnosti dvou svědků před starostou obce (*wójt*) (starostou města (*burmistrz*) nebo vedoucím městské správy (*prezydent miasta*));

ústní závěť (která může být pořízena pouze osobou v bezprostředním očekávání smrti, pokud je nemožné nebo velmi obtížné pořídit závěť některým z výše uvedených způsobů), pořízená za přítomnosti tří svědků.

Pokud jde o dědické smlouvy, jsou akceptovány pouze smlouvy o odmítnutí dědictví. Takovou smlouvu může uzavřít budoucí zůstavitel a dědic ze zákona, a aby byla platná, musí být pořízena ve formě notářského zápisu.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Závěť nemusí být registrována, aby byla platná. Závěti pořízené ve formě notářského zápisu nebo uložené u notáře mohou být registrovány u Státní notářské komory (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Polské právní předpisy nestanoví žádná omezení zůstavitelovy svobody povolát jednoho nebo více dědiců. Právo na povinný díl rovněž neomezuje svobodu zůstavitele nakládat se svým majetkem, ale chrání zájmy nejbližších příbuzných a manžela zůstavitele, kteří mají nárok na úhradu určité peněžité částky.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

V případě, že zůstavitel nezanechal závěť, platí následující pravidla:

V případě, že zůstavitel nebyl v manželství a nezanechal děti, dědí jeho rodiče. Pokud jeden z rodičů zůstavitele v době zahájení dědického řízení již nežije, rozdělí se podíl tohoto rodiče rovným dílem mezi sourozence zůstavitele. Pokud jeden ze sourozenců zůstavitele zemřel před zahájením dědického řízení a zanechal potomky, rozdělí se jeho podíl rovným dílem mezi tyto potomky. Pokud neexistují sourozenci ani jejich potomci, rozdělí se celé dědictví rovným dílem mezi prarodiče zůstavitele. Pokud jeden z prarodičů zůstavitele v době zahájení dědického řízení již nežije, dědí podíl tohoto prarodiče jeho potomci. Pokud prarodič, který zemřel před zahájením dědického řízení, nemá žádné potomky, rozdělí se jeho podíl rovným dílem mezi ostatní prarodiče. Pokud neexistují žádní příbuzní, kteří by měli nárok získat dědictví ze zákona, případně dědictví obci, na jejímž území měl zůstavitel poslední bydliště. Pokud není možné určit, kde měl zůstavitel poslední bydliště v Polsku nebo v případě, že zůstavitel pobýval v zahraničí, případně dědictví státu.

Pokud zůstavitel nebyl ženatý (zůstavitelka vdaná) a zanechal děti, dědí pouze tyto děti.

Pokud zůstavitel zanechá manžela, stává se tento manžel jediným dědicem v případě, že neexistují potomci, rodiče, sourozenci nebo potomci sourozenců.

Pokud zůstavitel zanechá manžela a děti, dědictví se mezi ně rozdělí rovným dílem. Manžel však musí dostat nejméně čtvrtinu dědictví. Pokud zůstavitel zanechá manžela, se kterým měl ze zákona společné jmění, obdrží pozůstalý manžel polovinu společného majetku vzhledem ke skončení společného vlastnictví, zatímco druhá polovina je součástí dědictví po zůstaviteli.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

Žadatel by se měl obrátit na notáře nebo na soud příslušný podle posledního místa bydliště zůstavitele.

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

Prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví se předkládá soudu příslušnému podle posledního místa bydliště nebo pobytu osoby, která toto prohlášení činí, nebo notáři. V případě osob, které mají bydliště v zahraničí, lze takové prohlášení předložit konzulovi.

Orgány uvedené v předchozí otázce.

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Podle polského práva neexistuje právo na povinný díl. Lze však požadovat úhradu povinného dílu, tj. příslušnou peněžitou částku. Prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dílu se nepředkládá.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu).

Osoba, která si přeje získat doklad potvrzující její status dědice, může buď podat žádost o soudní prohlášení o nabytí dědictví, nebo získat registrovanou listinu potvrzující dědictví od notáře. Pokud existuje několik dědiců, může být pozůstalost na jejich žádost rozdělena soudem v řízení o vypořádání dědictví nebo notářem na základě smlouvy o vypořádání dědictví ve formě notářského zápisu.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

Osoba se stává dědicem nebo odkazovníkem po zahájení dědického řízení podle zákona (dědictví však může být odmítnuto).

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

Dědic nese v zásadě neomezenou odpovědnost za dluhy zůstavitele. Dědic může omezit svou odpovědnost v tomto ohledu tím, že dědictví přijme s výhradou soupisu. V takovém případě by měl dědic učinit příslušné prohlášení před notářem nebo příslušným soudem ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy se o dědictví dověděl. Dědici odpovídají za dluhy zůstavitele společně a nerozdílně.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Aby bylo možné zapsat nemovitý majetek, který je součástí pozůstalosti, do katastru nemovitostí a hypotečního rejstříku, musí dědic zpravidla předložit doklady potvrzující jeho status dědice, tj. rozhodnutí soudu potvrzující nabytí dědictví nebo notářské osvědčení o dědictví.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Za prvé platí, že podle polského práva lze správce pozůstalosti jmenovat z moci úřední nebo na žádost, když z jakéhokoli důvodu existuje riziko, že majetek nebude rozdělen tak, jak bylo zamýšleno. Za tímto účelem by zúčastněná strana měla předložit žádost soudu příslušnému ve věcech majetku zůstavitele s cílem prokázat, že je dědicem nebo odkazovníkem, případně že má nárok na povinný díl. Žádost může podat i vykonavatel závěti, spolumajitel majetku, osoba, které společně vznikl nárok na práva zůstavitele, věřitel s písemným dokladem o dluhu zůstavitele nebo finanční úřad.

Za druhé v případě dědictví, o něž se nikdo nepřihlásí, jmenuje soud správce pozůstalosti, a to z moci úřední nebo na základě žádosti.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Zůstavitel může ve své závěti povolat vykonavatele závěti, který bude spravovat pozůstalost po smrti zůstavitele.

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Vykonavatel závěti by měl spravovat pozůstalost, hradit dluhy plynoucí z dědictví, zejména vykonávat odkazy a pokyny, a následně rozdělit pozůstalost mezi dědice v souladu se závětí a s příslušnými právními předpisy, v každém případě však bezprostředně po vypořádání majetku.

Vykonavatel závěti může podávat žaloby a být žalován v záležitostech týkajících se správy pozůstalosti, její uspořádané části nebo určitého majetku. Může rovněž podávat žaloby v záležitostech týkajících se práv, které jsou součástí dědictví, a být žalován v záležitostech týkajících se dluhů plynoucích z dědictví. Vykonavatel závěti by měl rovněž vydat předmět konkrétního odkazu osobě, v jejíž prospěch byl tento odkaz učiněn.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob?

Mají specifické důkazní účinky?

Osoba, která je dědicem ze zákona, musí předložit kopie příslušných dokumentů o osobním stavu, které dokládají její vztah k zůstaviteli (např. rodný list, oddací list). Dědic ze závěti nebo odkazovník by měl předložit závěť dokládající jeho práva k dědictví.

Poslední aktualizace: 20/05/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

V souvislosti s vystoupením Spojeného království z Evropské unie provádějí v současné době členské státy odpovědné za správu stránek obsahujících informace o vnitrostátních záležitostech aktualizaci obsahu. S ohledem na vystoupení Spojeného království z Evropské unie probíhá aktualizace těchto internetových stránek. Pokud zde najdete obsah, který zatím neodráží vystoupení Spojeného království z EU, není to záměr. Tato situace bude v dohledné době napravena.